

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

PR-1995/2025-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ildi Vrančić, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Kramarića, Feričanci, Ul. Dore Pejačević 27, OIB: 46114847295, zastupan po punomoćnici Mariji Jukić Jurišić, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 21. svibnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja Marije Jukić Jurišić, odvjetnice i punomoćnice tuženika Marte Radanović, zaposlenice tuženika, sukladno odredbi čl. 335 st. 4 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje u tekstu: ZPP), dana 18. lipnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku CROATIA OSIGURANJE d.d., V. Jagića 33, Zagreb (OIB: 26187994862) isplatiti tužitelju JOSIPU KRAMARIĆU, Feričanaca, D. Pejačević 27 (OIB: 46114847295) na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete iznos od 4.254,00 eura skupa sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od 3.690,00 eura od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 01.06.2023. g. pa do isplate, te na iznos od 564,00 eura od 18. lipnja 2026. pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.01., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01.07. te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

II/ Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u preostalom dijelu koji glasi:

"Nalaže se tuženiku CROATIA OSIGURANJE d.d., V. Jagića 33, Zagreb (OIB: 26187994862) isplatiti tužitelju JOSIPU KRAMARIĆU, Feričanaca, D. Pejačević 27 (OIB: 46114847295) na ime naknade neimovinske štete i imovinske štete iznos od

582,00 eura skupa sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja odštetnog zahtjeva 01.06.2023. g. pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.01., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01.07. te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, zatim u dijelu kojim se nalaže tuženiku isplatiti tužitelju zakonske zatezne kamate na nesporno plaćeni iznos naknade štete od 2.510,00 eura od dana podnošenja tužbe 01.06.2023. g. pa do dana isplate 12.06.2023.g. , te u dijelu zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade imovinske štete od 564,00 eura, za period od 1. lipnja 2023. pa do 18. lipnja 2026."

III/ Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.290,00 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana 18. lipnja 2026. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.01., a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01.07. te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

IV/ Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 197,50 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. lipnja 2026. pa do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

i istog dana

r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe sačinjena u podnesku tužitelja od 2. travnja 2026.

Obrazloženje

1. Tužitelj Josip Kramarić (dalje u tekstu: tužitelj) u tužbi od 27. listopada 2025. navodi da je zaposlen kod poslodavca Hrvatske šume d.o.o. kao sjekač, a koji poslodavac je imao zaključenu policu osiguranja od odgovornosti iz djelatnosti prema vlastitim djelatnicima kod tuženika CROATIA osiguranje d.d. (dalje u tekstu: tuženik). Tužitelj navodi da je 28. listopada 2022. zadobio ozljedu na radu na način da ga je grana udarila u potkoljenicu te je došlo do rotacije koljena koje je odmah nateklo. Poslodavac

odgovora radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti. S obzirom da je poslodavac tužitelja osigurao odgovornost iz djelatnosti kod tuženika, tuženik odgovara tužitelju za naknadu štete. Tužitelj je tuženiku uputio odštetni zahtjev dana 1. lipnja 2023., povodom kojeg je tuženik isplatio nesporni iznos naknade štete u ukupnom iznosu od 2.510,00 eura. Navedeni iznos ne predstavlja pravični iznos naknade štete. Tužitelj navodi da je njegova ozljeda priznata od strane HZZO-a kao ozljeda na radu. Tužitelj ističe da je njegova ozljeda sanirana u Općoj županijskoj bolnici u Našicama, da mu je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, da je trpio bolove, a koljeno je nateklo. Tužitelj je morao mirovati i uzimati analgetike, držati nogu na povišenom, nosio je longetu, te izvodio vježbe u svrhu rehabilitacije. Unatoč provedenoj fizikalnoj terapiji kod tužitelja su zaostali bolni i ograničeni pokreti u lijevom koljenu uslijed čega trpi duševne boli zbog smanjenje životne aktivnosti. Tužitelju je tijekom liječenja trebala tuđa pomoć i njega. Prema prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelj traži isplatu daljnjeg iznosa naknade neimovinske i imovinske štete u iznosu od 2.590,00 eura, te je isplatu zakonski zateznih kamata na plaćeni iznos naknade štete. Prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu iz podneska tužitelja od 2. travnja 2026. tužitelj potražuje isplatu ukupnog iznosa od 4.836,00 eura na ime naknade neimovinske i imovinske štete, te zakonske zatezne kamate na nesporno isplaćeni iznos naknade štete, sve kako je to navedeno u izrijeci.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje štetni događaj, pasivnu legitimaciju i odgovornost za štetu. U cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, smatrajući da potraživanje tužitelja za daljnju naknadu štete nije osnovano, budući da je tuženik tužitelju isplatio nesporni iznos naknade štete od 2.510,00 eura, čime je u potpunosti izvršio obvezu isplate cjelokupne neimovinske i imovinske štete. S obzirom da je tužitelju prema rješenju HZZO-a samo djelomično priznata ozljeda na radu, tuženik smatra da je zahtjev za naknadu štete previsoko postavljen. Ističe da je nesporni iznos naknade štete ispunio u roku određenom zakonom te stoga osporava zahtjev tužitelja za isplatu zakonske zatezne kamate na isplaćeni iznos naknade štete. Predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Tijekom postupka su izvedeni slijedeći dokazi: izvršen je uvid u rješenje HZZO-a i medicinsku dokumentaciju za tužitelja (str. 5-22 spisa), u policu osiguranja (str. 29-30 spisa), te je izveden dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku prof. dr. sc. Zvonimiru Lovriću o čemu u spisu prileži pisani nalaz i mišljenje (str. 40-41 spisa), te pisano očitovanje vještaka (str. 79 spisa) i usmeno očitovanje vještaka (str. 81-82 spisa).

4. Slijedom svih izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan iz sljedećih razloga.

5. Tužitelj je u svom podnesku od 2. travnja 2026. preinačio tužbu, s obzirom da je nakon izvedenog dokaza medicinskim vještačenjem povećao tužbeni zahtjev, što predstavlja preinaku tužbe u smislu odredbe čl. 191. st. 1 ZPP-a. Prema odredbi čl. 191. st. 2 ZPP-a je propisano da ako tužitelj preinačuje tužbu tako da, zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, zahtjeva iz iste činjenične osnove drugi predmet ili novčanu svotu, tuženik se takvoj preinaci ne može protiviti. S obzirom na navedeno, sud je dopustio preinaku tužbe, budući da je ista sačinjena u skladu s

odredbom čl. 191 st. 2 ZPP-a te uz iznimku koja je propisana odredbom čl. 190. st. 2 ZPP-a. Slijedom navedenog, sud je donio rješenje kao u izrijeci.

6. Među strankama nije sporna činjenica nastanka štetnog događaja kao i odgovornost tuženika za isti, sporna je visina štete, odnosno pravo tužitelja na isplatu daljnjeg iznosa naknade štete, pored već isplaćenog iznosa od 2.510,00 eura.

7. Na okolnost visine štete izveden je dokaz medicinskim vještačenjem po vještaku dr. Zvonimiru Lovriću iz čijeg nalaza i mišljenja proizlazi da je tužitelj u štetnom događaju pretrpio natučenje lijeve potkoljenice, koja ozljeda je posljedica štetnog događaja. Vještak navodi da je tužitelj liječen konzervativno, te da se držao uputa liječnika, a u medicinskoj dokumentaciji postoji podatak jedino o ranijoj ozljedi desnog koljena. Vještak utvrđuje da je liječenje završeno sredinom svibnja 2023. Kao posljedicu ozljede kod tužitelja je zaostalo smanjenje opće, životne i radne sposobnosti zbog manje labavosti lijevog koljena nakon rupture medijalnog kolateralnog ligamenta uz smanjenju fleksiju koljena u manjem stupnju u opsegu od 9%. Tužitelj je pretrpio primarni strah koji se javlja u trenutku ugroženosti i ozljeđivanja, a bio je kratkotrajan i intenzivan. Tužitelj je trpio sekundarni strah koji proizlazi iz ozljede i njezinih posljedica jačeg intenziteta u trajanju od jednog dana, srednjeg intenziteta pet dana, te manjeg još osam dana. Pretrpio je kasniji strah u vidu nelagode i bojazni za vrijeme liječenja u trajanju od oko dvadeset i jednog dana. Tužitelj je pretrpio fizičku bol jakog intenziteta u trajanju od jednog dana, srednjeg u trajanju od osamnaest dana te manjeg u trajanju od još oko devedeset dana. Tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega po dva sata dnevno u trajanju od šezdeset dana, za vrijeme nošenja ortoze i mirovanja, te po jedan sat dnevno kroz još dvadeset i jedan dan.

8. Nalazu i mišljenju vještaka prigovorio je tuženik, ističući da su trajne posljedice određene u prekomjernoj visini, te da je kasni strah potrebno cijeliti kroz ocjenu trajnih posljedica. Tuženik smatra da su fizički bolovi te tuđa pomoć i njega prekomjerno određeni i protivni medicinskoj dokumentaciji. Nadalje, tuženik ističe da je fizijatar u svom nalazu od 3. ožujka 2023. utvrdio da su kretnje u lijevom koljenu uredne i bezbolne, nadalje smatra da utvrđene kasnog straha nije adekvatno objašnjeno te da je davanje dvije ocjene za jedan štetni događaj protivno pravilima vještačenja.

9. Na primjedbe tuženika očitovao se vještak u svom dopisu od 18. svibnja 2026. ističući da je prilikom pregleda tužitelja ustanovio da postoji smanjenje pokreta povijanja koljena u manjem stupnju uz naznačenu labavost medijalnog kolateralnog ligamenta. Vještak ističe da ozljede mogu biti višestruke te da ozljeda jednog dijela tijela može ostaviti ograničenje funkcije u više aspekata.

10. Nadalje, vještak se i usmeno očitovao na ročištu ističući da je ozljeda koljena kod tužitelja prouzročila oštećenja koja se reflektiraju na smanjenje funkcije koljena u dva aspekta. To je labavost koljena postranična u manjem stupnju i smanjenje pokretljivosti koljena isto u manjem stupnju, usporedivo sa zdravim koljenom, a što je vještak utvrdio kliničkim pregledom. Na temelju toga objedinio je ocjenu za stanje koljena nakon ozljede, ne aritmetičkim zbrajanjem, nego primjenom pravila ocjenjivanja više ozljeda koja su utvrđena tzv. Balthazarovim pravilima. Na taj način vještak je donio ocjenu trajnih posljedica u opsegu od 9%. Vještak drži da sveukupno trajanje straha od oko trideset i pet dana predstavlja primjerenu ocjenu, s obzirom na primarne nejasnoće u dijagnostici i vremenski odmak do saznanja konačnog stanja. Vještak također ističe da

je pregledao nalaz fizijatra i uzeo ga u obzir, smatra da je fizijatar utvrdio da je zadovoljan stanjem koljena s obzirom na funkciju kakva je bila prije toga, s obzirom da je koljeno bilo oštećeno u prilično visokom stupnju.

11. Tuženik je i nakon izlaganja vještaka ostao kod svojih primjedbi, međutim sud je vještačenje ocijenio stručnim i objektivnim, te je na temelju istog utvrdio visinu štete koja ima pripasti tužitelju po ovom štetnom događaju. Naime, sudski vještak je jasno i objektivno otklonio prigovore tuženika u svom pisanom i usmenom očitovanju, dodatno je pojasnio situaciju u kojoj jedna ozljeda utječe na funkciju pojedinog dijela tijela u više aspekata, što sve vještak uzima u obzir prilikom utvrđenja opsega smanjenja životnih aktivnosti. Nadalje, iz nalaza i mišljenja vještaka i usmenog očitovanja proizlazi da je vještak osobnim kliničkim pregledom utvrdio postojanje trajnih posljedica u vidu labavosti koljena u manjem stupnju te smanjenje pokretljivosti koljena u manjem stupnju. Iz nalaza i mišljenja vještaka dalje proizlazi da je vještak uzeo u obzir svu medicinsku dokumentaciju, ali i da je osobno pregledao tužitelja dana 26. ožujka 2026. Iz nalaza je vidljivo da je tom prilikom vještak utvrdio postojanje medijalne labavosti koljena i smanjene fleksije. Sve navedeno govori u prilog tome da je vještačenje obavljeno stručno i objektivno, te da nema razloga da se vještačenje ne prihvati.

12. Prilikom ocjene visine pravične novčane naknade sud je primijenio odredbu čl. 1100 st. 2 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje u tekstu: ZOO) koja propisuje da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Nadalje, sud je uzeo u obzir i činjenicu stope inflacije u periodu od 2020. kada je Vrhovni sud RH utvrdio orijentacijske kriterije za utvrđivanje visine pravične novčane naknade pa do dana donošenja presude, koja iznosi 28,4% za navedeni period.

13. S obzirom na opseg pretrpljenih fizičkih bolova, na trajanje i intenzitet pretrpljenog straha, te obzirom na opseg smanjenja životnih aktivnosti od 9%, kao i činjenice da je tužitelj stradao u životnoj dobi od 29 godina, da tužitelj radi kao sjekač kod poslodavca Hrvatske šume d.o.o., koji poslovi uključuju fizičke poslove, te da je kod tužitelja zaostalo trajno smanjenje životnih aktivnosti u omjeru od 9% koje se odnosi na smanjenje funkcije lijevog koljena u dva aspekta, a što će se izrazito odraziti na profesionalni život tužitelja, budući da obavlja fizičke poslove, sud je utvrdio da tužitelju pripada pravo na isplatu pravične novčane naknade u ukupnom iznosu od 6.200,00 eura, i to prema kriteriju pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 2.850,00 eura, prema kriteriju pretrpljenog straha iznos od 2.000,00 eura, prema kriteriju smanjenja životnih aktivnosti iznos od 1.350,00 eura. Pri tome je sud uzeo u obzir činjenicu da je tužitelj pretrpio fizičke bolove u ukupnom trajanju od 109 dana, da je tužiteljeva životna aktivnost smanjena u opsegu od 9%, koja se odnosi na dva aspekta funkcije lijevog koljena, te da je tužitelj pretrpio strah u ukupnom trajanju od 35 dana.

14. S obzirom da iz nalaza i mišljenja vještaka, kao i navoda tužitelja iz tužbe, proizlazi da je tužitelja na radnom mjestu udarila grana u predio potkoljenice, nije utvrđeno postojanje životno ugrožavajućeg straha kod ove ozljede, te stoga sud smatra da nema osnova za dosuđenje pravične novčane naknade prema kriteriju pretrpljenog straha u

iznosu preko dosuđenog iznosa od 2.000,00 eura. Stoga je djelomično odbijen zahtjev tužitelja za isplatu naknade neimovinske štete, i to u ukupnom iznosu od 300,00 eura.

15. U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu imovinske štete za tuđu pomoć i njegu iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od ukupno 141 sata, za što se tužitelju dosuđuje imovinska šteta u iznosu od 564,00 eura, što predstavlja iznos od 4,00 eura po satu pružene pomoći i njege, koji iznos je primjeren i u skladu sa sudskom praksom koja se odnosi na cijenu sata tuđe pomoći i njege u situaciji kada istu pružaju ukućani. S obzirom da nema dokaza o postojanju više cijene sata pružene pomoći i njege, te s obzirom da ista nije plaćena jer su ju pružali ukućani, nije osnovan zahtjev tužitelja za dosuđenje imovinske štete u višem iznosu od iznosa od 4,00 eura po satu pružene pomoći i njege. Naime, tijekom postupka nije izveden dokaz financijskim vještačenjem kojim bi se utvrdila eventualna viša cijena sata tuđe pomoći i njege za područje na kojem je ista pružana tužitelju. Slijedom navedenog, djelomično je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu imovinske štete u iznos od 282,00 eura.

16. Slijedom navedenog valjalo je prihvatiti tužbeni zahtjev tužitelja u ukupnom iznosu od 6.764,00 eura, od kojeg iznosa se ima oduzeti iznos od 2.510,00 eura kojeg je tuženik tužitelju isplatio u mirnom postupku, nakon čega preostaje iznos od 4.254,00 eura koji se tužitelju dosuđuje u ovom postupku, sve kako je to navedeno pod točkom I/ izrijeke. U preostalom dijelu valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan, sve kako je to navedeno pod točkom II/ izrijeke.

17. Prema odredbi čl. 943. st. 1 ZOO-a kad se dogodi osigurani slučaj, osiguratelj je dužan isplatiti osigurninu određenu ugovorom u ugovorenom roku koji ne može biti dulji od četrnaest dana, računajući otkad je osiguratelj dobio obavijest da se osigurani slučaj dogodio. S obzirom da je tužitelj podnio odštetni zahtjev dana 1. lipnja 2023., a tuženik je isplatio nesporni iznos naknade štete dana 12. lipnja 2023., nije osnovan zahtjev tužitelja za isplatu zakonske zatezne kamate na nesporno isplaćeni iznos naknade štete, jer je utvrđeno da je osiguratelj postupio u roku iz čl. 943. st. 1 ZOO-a, te stoga nema mjesta primjeni odredbe čl. 943. st. 4 ZOO-a u odnosu na isplaćeni iznos naknade štete.

18. U odnosu na zahtjev tužitelja za isplatu zakonske zatezne kamate na dosuđeni iznos naknade štete, zahtjev je djelomično osnovan, budući da tužitelju prema odredbi čl. 1103 ZOO-a pripada pravo na isplatu zakonske zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva samo za naknadu neimovinske štete. S obzirom da se visina naknade imovinske štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, sve sukladno odredbi čl. 1089 st. 2 ZOO-a, tužitelju pripada pravo na isplatu zatezne kamate na iznos imovinske štete za period od dana donošenja presude pa do isplate. Slijedom navedenog valjalo je djelomično odbiti zahtjev tužitelja za isplatu zatezne kamate na iznos imovinske štete, na način kako je to navedeno pod točkom II/ izrijeke. Odluka o kamati donesena je sukladno odredbi članka 29 st. 1 Zakona o obveznim odnosima, a stopa zakonske zatezne kamate utvrđena je sukladno odredbi čl. 29 st. 2 ZOO-a, koja je propisana za ostale odnose.

19. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je sukladno odredbi čl. 154 st. 2 ZPP-a odnosno razmjerno uspjehu stranaka u postupku. U odnosu na tužbeni zahtjev tužitelja, isti je uspio u sporu u omjeru od 88%, pri čemu je sud uzeo da je

tužitelj uspio u odnosu na osnov tužbenog zahtjeva u omjeru od 100%. Naime, budući da je tuženik u odgovoru na tužbu istaknuo prigovor namirenja cjelokupne štete isplatom iznosa od 2.510,00 eura, na taj način osporio je i osnov i visinu tužbenog zahtjeva, te se omjer uspjeha stranaka računa i u pogledu osnove i u pogledu visine. Stoga je sud trošak tužitelja odmjerio u omjeru od 88%. Visina parničnih troškova tužitelja određena je u skladu sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/23, 107/25, dalje u tekstu: Tarifa), budući da je tužitelj zastupan po odvjetniku.

20. Trošak tužitelja odnosi se na trošak za sastav tužbe u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 7/1), za sastav jednog obrazloženog podneska iznos od 200,00 eura (Tbr. 8/1), za zastupanje na dva ročišta iznos od 200,00 eura za svako ročište (Tbr. 9/1), te za pristup ročištu za objavu presude iznos od 100,00 eura (Tbr. 9/3), što ukupno iznosi 900,00 eura, kojem iznosu valja pridodati iznos od 225,00 eura na ime 25% PDV-a (Tbr. 46), te iznos od 300,00 eura za izvedeno medicinsko vještačenje. Ukupno priznati trošak tužitelja iznosi 1.290,00 eura, pri čemu je trošak za medicinsko vještačenje uzet u omjeru od 100%, a preostali trošak u omjeru od 88%.

21. Nije osnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška koji se odnosi na sastav podneska od 10. ožujka 2026. u iznosu od 50,00 eura uvećano za PDV, s obzirom da istim podneskom tužitelj obavještava sud o uplati predujma za medicinsko vještačenje, koju činjenicu sud provjerava uvidom u eSpis aplikaciju, te stoga navedeni trošak nije bio potreban za vođenje ove parnice. Ujedno je odbijen zahtjev tužitelja koji prelazi tužiteljev omjer uspjeha u postupku.

22. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151 st. 3 ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

U Zagrebu 18. lipnja 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana računajući od dana objave ove presude. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri primjerka, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužitelju po pun.
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-30889-93a36**

Kontrolni broj: **0cad8-986e4-b5529**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.